

Regeringstidende, som jeg tænker paa. Som jeg antydede, vilde det tillige være hensigtsmæssigt og rigtigt, om man skaffede en saadan Avertissementstidende, en saadan Regeringstidende, yderligere Udbredelse derigennem, at man ikke blot lod Folk faa den for Penge, men ligefrem spredte Tidenden rundt omkring Landet, og jeg har antydet forskellige Maader, hvorpaa dette kunde naas. Jeg vilde finde det i sin Orden, om f. Eks. samtlige kommunale Raad rundt omkring i Landet fik Eksemplarer deraf. Jeg vilde finde det rimeligt, om man fordelte en saadan Bændtgørelsestidende paa Kroer og andre Steder, hvor det kan antages, at en stor Mængde Mennesker faa Vejlighed til at se den. Naar man siger, at man antager, at denne Ordning ikke vil være praktisk, har jeg en ganske modsat Mening derom. Jeg vil bede navnlig ogsaa den højtærede Minister, naar han stænter denne Sag nærmere Overvejelse, undersøge, hvorledes Forholdet den Henseende er indrettet i vort Nabo-land, som jeg hentydede til forleden, nemlig Norge. Der tror jeg, man er i allerhøjeste Grad fornøjet med Ordningen af Sagen paa den Maade.

Ordføreren (Neergaard): Ja, det er jo paa en Maade lidt forhastet at komme ind paa en Drøftelse af det Spørgsmaal, da det slet ikke ligger for anderledes end paa det rent forberedende Stadium, men jeg skal dog gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlems Betragtninger. Jeg synes ikke, jeg kan siges at have misforstaaet ham, thi det Blad, han stitjerede for os, vil jeg nu kalde en Statstidende. Jeg kan nemlig ikke tænke mig andet, end at et saadant Blad dog ogsaa maatte indeholde offentlige Meddelelser, altsaa f. Eks. om Embedsudnævnelser og lignende. Det vilde jo komme ganske naturligt. Men selv om man indskrænkede det til blot at være en Bekendtgørelsestidende, saa ved jeg ikke, hvad man skulde kunne kalde et saadant Blad andet end en Statstidende. Det ærede Medlem kaldte den en Regeringstidende. Det forekommer mig nærmest at være en Navneforstel. Vi have i alt Fald sagt om det samme. Det ærede Medlem anførte nemlig som Hovedbetingelsen for, at Hensigten med de offentlige Kundgørelser skulde naas gennem et saadant Blad, at det

blev billigt og læst af de flest mulige. Ja, naturligtvis kan man meget vel naa det Maal, at det bliver billigt, hvis man sætter Taksterne meget lavt, men hvis man samtidig tror at faa et Blad, som vil betale sig og ikke bringer Staten Udgifter, antager jeg, man tager i meget høj Grad fejl, thi det eneste Middel til at skaffe det nævneværdige Udbredelse er det Middel, som det ærede Medlem anførte og meget rundhaandet tog Konsekvenserne af, nemlig at sprede det gratis rundt om i Landet. Naar man sender det til alle Kroer, hvorfor saa ikke til alle Kafeer og andre offentlige Steder. Naar man desuden sender det til alle kommunale Raad, saa faar man det ganske vist spredt meget vidt omkring i Landet, med meget betydelige Omkostninger, og naar man saa samtidig sætter Taksterne meget lavt, er jeg tilbøjelig til at tro, at det vil give Staten en klæffelig Underballance. Derimod er jeg slet ikke vis paa, at det vil blive læst, thi noget mere affrækkende og dødtedeligt end et saadant Blad, der kun indeholder Avertissementer, skal man lede længe efter. Jeg tror, Folk ville gaa en lang Omvej uden om det og i alt Fald ikke, hvis de ikke ere meget nødt dertil, tage det i deres Haand. Det har ogsaa vist sig, at det eneste Blad, som vi i tidligere Tid have kendt, der kun indeholdt Avertissementer, nemlig „Adresseavisen“, har for at holde sig oven Vandet været nødt til i de senere Aar at bringe andet Stof, og er nu i alt væsentligt endt med at blive et Blad som andre. Det synes ikke at tyde paa nogen Tilbøjelighed til at benytte sig af et saadant rent og stærkt Avertissementsblad. Det er hverken en lukrativ Forretning eller noget, der egner sig til at faa Publikum til at beskæftige sig med Bladet.

Klein: Det kunde selvfølgelig ikke falde mig ind at rejse nogen Strid med den ærede Ordfører angaaende Navnet. Det er mig ganske ligegyldigt, om man kalder det en Statstidende eller en Regeringstidende; men det, jeg vilde gøre opmærksom paa, var det, som jeg troede, var en Misforstaaelse fra den ærede Ordførers Side. Han siger, at han ikke har gjort sig skyldig i nogen Misforstaaelse af, hvad jeg ytrede forleden Dag, fordi den Tidende, jeg udtalte mig nærmere